

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії
Комунального закладу «Бахмутський
медичний фаховий коледж»

Наталя КРАСНОЖОН

25 квітня 2023 року

ПРОГРАМА З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

для вступу до Комунального закладу «Бахмутський медичний фаховий коледж»
на основі повної загальної середньої освіти (11 класів)

<i>Зміст мовного матеріалу</i>	<i>Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступників</i>
Розділ 1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія	
<p>Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й.</p> <p>Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [u], [o] в коренях слів. Сполучення йо, во. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа.</p> <p>Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів.</p> <p>Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери.</p> <p>Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів.</p> <p>Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та ни у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.</p>	<p><i>Вступник повинен вміти:</i></p> <p>Розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм; визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила.</p>
Розділ 2. Лексикологія. Фразеологія	
<p>Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика.</p>	<p><i>Вступник повинен вміти:</i></p> <p>Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й</p>

<i>Зміст мовного матеріалу</i>	<i>Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступників</i>
Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.	доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні.
Розділ 3. Будова слова. Словотвір	
Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.	<i>Вступник повинен вміти:</i> Визначати значущі частини й закінчення розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні.
Розділ 4. Морфологія	
4.1. Іменник Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань <i>пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно</i> і под.).	<i>Вступник повинен вміти:</i> Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями.
4.2. Прикметник Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників.	<i>Вступник повинен вміти:</i> Розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових.
4.3. Числівник Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат.	<i>Вступник повинен вміти:</i> Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат.
4.4. Займенник Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	<i>Вступник повинен вміти:</i> Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізняти правильні форми займенників від

<i>Зміст мовного матеріалу</i>	<i>Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступників</i>
Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників.	помилкових, правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники.
<p>4.5. Дієслово</p> <p>Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.</p> <p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу.</p> <p>Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.</p> <p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, ознаки, синтаксична роль.</p> <p>Дієприслівниковий зворот.</p>	<p><i>Вступник повинен вміти:</i></p> <p>Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, часи й способи дієслів; відрізняти правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів.</p> <p>Розпізнавати дієприкметники (зокрема – відрізняти їх від дієприслівників), визначати їхні морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізняти правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники, дієприкметникові звороти та безособові форми на -но, -то в мовленні.</p> <p>Розпізнавати дієприслівники, визначати їхні морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізняти правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами.</p>
<p>4.6. Прислівник</p> <p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p> <p>Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників.</p> <p>Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.</p>	<p><i>Вступник повинен вміти:</i></p> <p>Розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізняти правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні.</p>
<p>4.7. Службові частини мови</p> <p>Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиночні, парні, повторювані) та</p>	<p><i>Вступник повинен вміти:</i></p> <p>Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізняти сполучники від інших співзвучних частин</p>

<i>Зміст мовного матеріалу</i>	<i>Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступників</i>
за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови. Частка як службова частина мови. Правопис часток.	мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні. Розпізнавати частки; правильно писати частки.
4.8. Вигук Вигук як частина мови. Правопис вигуків.	<i>Вступник повинен вміти:</i> Розпізнавати вигуки й правильно їх писати.
Розділ 5. Синтаксис	
5.1. Словосполучення Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення.	<i>Вступник повинен вміти:</i> Розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами складного речення.
5.2. Речення Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)	<i>Вступник повинен вміти:</i> Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення). Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком. Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні. Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні
5.3. Способи відтворення чужого мовлення Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом	<i>Вступник повинен вміти:</i> Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
Розділ 6. Стилїстика	
Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний),	<i>Вступник повинен вміти:</i> Розпізнавати стилї мовлення, визначати

<i>Зміст мовного матеріалу</i>	<i>Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступників</i>
їхні основні ознаки.	особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування
Розділ 7. Розвиток мовлення	
Види мовленнєвої, діяльності; адресат і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги, до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки, тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст, і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів.	<i>Вступник повинен вміти:</i> Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ СПІВБЕСІДИ

Для вступу на основі повної загальної середньої освіти зміст завдань для співбесіди розроблено відповідно до програми зовнішнього незалежного оцінювання з української мови, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України від 26.06.2018 № 696.

За результатами співбесіди рівень знань вступників оцінюється за шкалою 100 – 200 балів.

При оцінюванні відповіді вступника враховуються:

- правильність, повнота відповіді;
- ступінь розуміння та усвідомленого відтворення вивченого;
- логічність, зв'язність, мовне оформлення відповіді;
- вміння застосовувати вивчені правила до конкретних випадків і наводити самостійно дібрані приклади до вивчених правил.

Достатнім рівнем знань з української мови вважається:

- правильно виконані в повному обсязі завдання будь-якого рівня, відмічене володіння нормами сучасної української мови;
- усвідомлений, обґрунтований виклад основних понять питання з наведенням доречних прикладів;
- грамотно проаналізовані мовні явища, поняття, ґрунтовно й повно пояснено орфограми,

визначено структури речень;

- відповідь правильна, вступник висловлюється літературною мовою, достатній словниковий запас, але є незначні фактичні орфографічні, пунктуаційні, граматичні чи мовленнєві помилки.

Недостатнім рівнем знань з української мови вважається:

- якщо відповідь абітурієнта не задовольняє вищезазначені вимоги;
- відповідь відсутня чи неправильна, неправильний хід міркувань.

Таблиця відповідності тестових балів з української мови та біології, результату усного висловлювання з української мови, отриманих вступниками в 2023 році, рейтинговій оцінці (за шкалою 100-200 балів)

Тестові завдання (максимальний бал – 100)	
Кількість правильних відповідей	Рейтинговий бал
0	не склав
1	10
2	20
3	30
4	40
5	50
6	60
7	70
8	80
9	90
10	100
Оцінювання результатів усного висловлювання (максимальний бал – 100)	
Вимоги до усного висловлювання	Рейтинговий бал
Стиль	20
Зміст	20
Аргументація думки	20
Лаконічність	20
Дотримання етапів висловлювання	20

Програму розглянуто і затверджено на засіданні приймальної комісії Комунального закладу «Бахмутський медичний фаховий коледж».

Протокол № 4 від 25 квітня 2023 року.

Відповідальний секретар
приймальної комісії

Олеся ВОРОНЦОВА